

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

5TE ÅRG.

DEN 3 JULI 1904.

N^O 40

Återgifvande af text eller illustrationer ur HVAR 8 DAG utan särskild öfverenskommelse förbjudes.

INNEHÅLL: Ernst Beckman. — Christian Lovén. † — Den stora kusteskadern. — När körsbärsträden stå i blom. — Senaste fotografier från krigsskådeplatsen. — Brokigt utomlandsnytt. — Tidaholm, ett hotadt samhälle. — Gruppbild från publicistmötet i Kalmar. — Oscar Bäckström. — Veckans porträttgalleri. — Smålands hembygdsfest. — Gymnasist- och studentmötet på Bjerka-Säby.

F. A. B. HVAR 8 DAGS TRYCKERI. GÖTEBORG. 1904.

Foto. Hamngärdet, Stockholm

ERNST BECKMAN.

Klubb: Kenn. A.-B. Bengt Sjöfversparre, Skånska Gbg.

ERNST BECKMAN.

TILL PORTRÄTTET Å FÖREGÅENDE SIDA.

Efter att några år ha liksom "slagit sig till ro", i det att han uppgick i sitt visserligen betydelsefulla, men för offentligheten mindre framträdande arbete som verkställande direktör för Djursholms aktiebolag, har Ernst Beckman åter börjat verka i det politiska och sociala lifvet. Han inträdde år 1902 som representant för Södra Roslags domsaga på nytt i riksdagens andra kammare, där han förut haft plats i olika repriser, och han har vidare, som man kan väl säga den svenska själen i föreningen Brödrafolkens väl ytterst energiskt och planmässigt arbetat för ett bättre samförstånd mellan svenskar och norrmän.

Verksam, sällsynt verksam, har Ernst Beckman för öfrigt varit i alla sina dagar och detta på många områden. Son till biskopen Anders Fredrik Beckman, aflade han 1868, vid aderton års ålder, studentexamen vid Hernösands högre läroverk och studerade därpå i åtta år hufvudsakligen i utlandet, först i Tübingen och sedan i England, Nordamerika, o. s. v. B. slog sig, att börja med, på filologi och konsthistoria, men öfvergick sedan till nationalekonomi och uppfostringsväsende. Han ville bli praktiskt verksam och gagna "de små", för hvilka hans varma hjärta alltid klappat. 1876—79 var B. folkskoleinspektör i Södermanland och ifrade särskildt för slöjdundervisningens införande. Därpå uppehöll han sig med anledning af den stora Sundsvallssträjken en del af sommaren 1879 bland sågverksarbetarne i Sundsvalls distrikt och redogjorde i Stockholms Dagblad för sina iakttagelser. B. fick sedermera plats i den bland sågverksägarna tillsatta kommittén för vidtagande af åtgärder till förbättrande af arbetarnes ställning.

Åren 1880—83 hade B. den neutrala posten som redaktör för Ny Illustrerad Tidning, men bedref därpå 1884 i Schweiz socialekonomiska studier. Han fick då regeringens uppdrag att särskildt i Tyskland och England studera vissa med arbetareskyddslagstiftningen sammanhängande frågor och satt 1884—89 i den första arbetareförsäkringskommittén, liksom han varit ledamot af 1891 års arbetareskyddskommitté, i den 1894 af öfverståthållaren tillsatta kommittén för afgifvande af utlåtande rörande arbetslösheten i hufvudstaden — hvars kommunalrepresentation B. tillhörde 1886—95 — i ett par af regeringen tillsatta nykterhetskommissioner, o. s. v.

År 1886 företog B. på uppdrag af stiftelsen Lars Hiertas minne en resa till England för att studera välgörenhetssällskapen därstädes, och ett resultat häraf blefvo de af B. utarbetade grunderna till stadgar för Föreningen för välgörenhetens ordnande. Samma år deltog B. i stiftandet af Föreningen emot lifsmedeltullar och utgaf en tid föreningens skrifter. Som en utpräglad frihandlare har B. ständigt visat sig, och hans flygskrift "Den stora presenten, korta betraktelser öfver sädestull", 1887, har utgått i 30,000 exemplar.

B. var förr, 1885 till hösten 1886 "biträdande redaktör" i Stockholms Dagblad, men hans läggning var nog för liberal för denna tidning. Den 1 dec. 1887 inträdde han som hufvudredaktör för Aftonbladet, där han ifrigt bekämpade spannmålstullar och den s. k. munkorgslagen (den k. propositionen om inskränkning i yttranderätten). Från sin plats i Aftonbladet afgick den öfvertygelsetrogne mannen 1890 på grund af meningsskiljaktigheter med tidningens ägare.

År 1892 blef B. verkställande direktör i Djursholms aktiebolag och 1893—99 var han rektor för Stockholms nya samskola.

Som riksdagsman — han valdes första gången 1886 — har B. väckt motion om ny vallag, om förliknings- och skiljenämnder emellan arbetare och arbetsgivare, om arbetsstatistik, o. s. v. Arbetarefrå-

gan, rösträttsreformen, religions- och yttrandefinheten, folkupplysningen och nykterhetssaken ha i honom alltid haft en varm vän.

Icke minst flitig har B. varit med pennan. Han har bl. a. utgifvit flere värdefulla reseskildringar samt ett par diktsamlingar, hvari han finner många träffande uttryck för sina varma och medlidssamma känslor. På det godas makt här på jorden, på en till det goda ledande utveckling tror Ernst Beckman — och vi vilja här återgifva en för hans personlighet typisk dikt

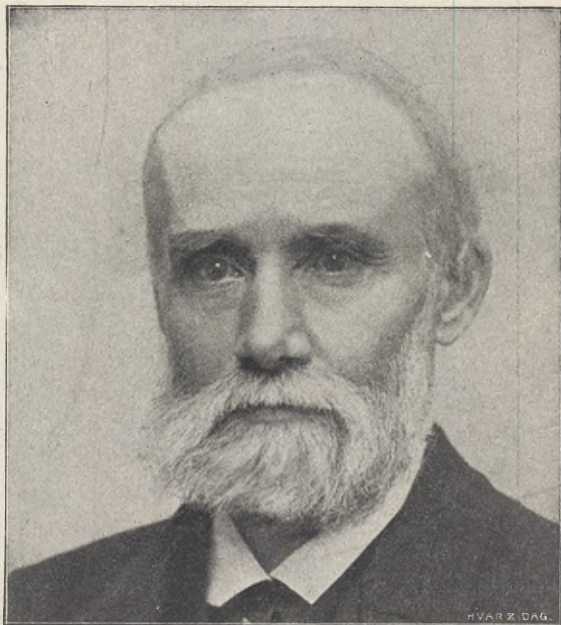
STIG UPP FÖR DE GRÅA HÅREN!

"Stig upp för de gråa håren
och ära den gamla", som Skriften sagt.
Si, vishetens riken sig öppna med åren,
när ögat blir skumt för jordisk prakt.

Stig upp för de gråa håren,
för åldring, som sådde, där skörd du tar...
Men plats för de unge också, för Våren,
med spirande kraft åt framtids da'r.

Stig upp för de gråa håren,
för honom, som vakt kring det gamla stod...
Men glöm ej, att friheten himlaboren
är döpt i ynglingars heta blod!

CHRISTIAN LOVÉN. †

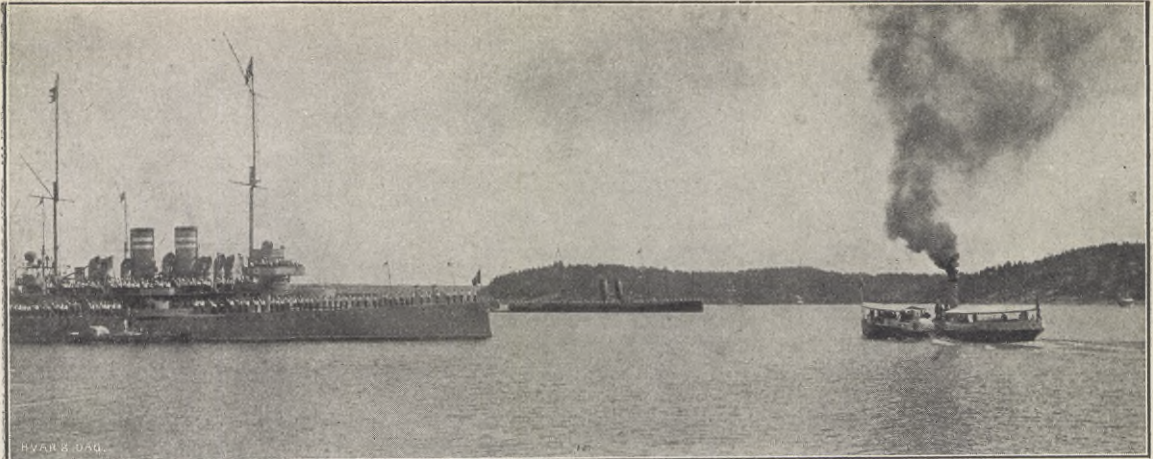

Kliché: Benzt. Sjöbergparne

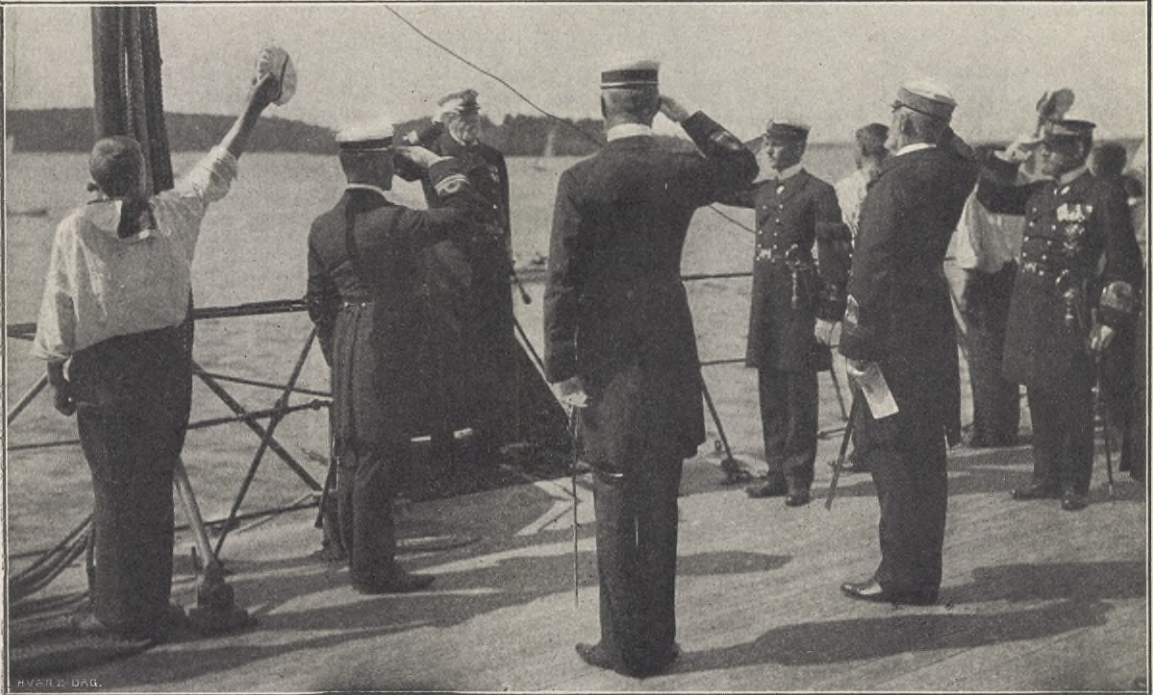
AFLED DEN 25 JUNI.

Den synnerligt framstående vetenskapsmannen, f. professor vid Karolinska institutet, Otto Christian Lovén, afled å sitt landställe nära Stockholm den 25 juni vid 69 års ålder. Vi hänvisa till utförlig biografi i n:r 10 af H. 8.D:s 3:dje årg.

DEN STORA KUSTESKADERN.

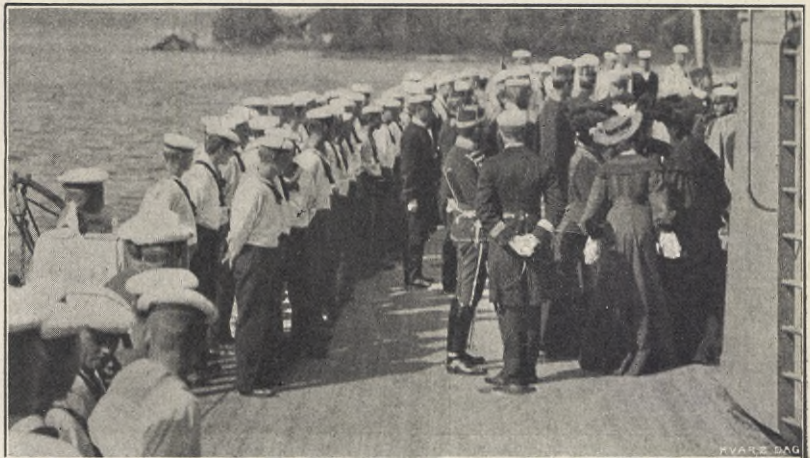
HVAR 8 DAG.

HVAR 8 DAG.

Ute på Trälhavet i Stockholms skärgård låg under midsommar kusteskadern, bestående af icke mindre än 11 fartyg och utgörande den största eskader, som sammandragits hos oss sedan Gustaf Ill:s tid. Främst märktes pansarbåten Aran, konteramiral Olsens flaggskepp, och vidare syntes i två linier Vasa, Tapperheten, Thule, Thor, Göta, Niord, Oden, torpedkryssarne Jakob Bagge och Psilander samt torpedjagaren Møde.

Manskapet om bord uppgick till 3,000 man, och en mängd nyttiga öfningar hade företagits ute bland skären. På lördagen den 25 juni aflade Konung Oscar ett besök hos eskadern och inspekterade densamma. Genom från vederbörande högsta befäl visadt tillmötesgående har H. 8 D:s utsände fotograf blifvit i tillfälle taga en serie lyckade ögonblicksbilder från Konungens inspektion. Tillfölje de stora afstånden är tyvärr omöjligt få en hel, samlad bild af själfva eskadern.

HVAR 8 DAG.

»Sköldmön» med Konungen, Hertigparet af Västergötland, Prins Eugén samt upp-
vaktning m. fl. ombord, ankommer till
Eskadern.

Konungen mottages å flaggskeppet, Konungen och de kungliga personerna
pansarbåten »Aran».
å »Aran».

Efter fotografier af HVAR 8 DAGS fotograf i Stockholm.

NÄR KÖRSBÄRSTRÄDEN STÅ I BLOM.

EN TYPISK GATUBILD FRÅN TOKIO.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Skjerveparre Skilm—Gbg.

Anteckningar för HVAR 8 DAG af en svensk turist.

Tokio den 21 april 1904.

Just nu är Japan som fagrast. Körsbärsträden stå i full blom, och deras blyga, skära dräkt täcker fält och kullar, nickar gladt leende till hälsning ur palats- och tämpelgårdar, och på hvirflande vindars vingar yra blombladen i lustig lek öfver gator och torg och snöa ned öfver de breda floderna, som föra dem i brusande lopp ut mot den oändliga oceanen.

Just nu är det rätta tiden, att se de små japaneserna, då de efter vinterkalla dagar i det gyllene solskenet styra om sina risfält och grönsaksland, sina blomsterträdgårdar och fruktskolor. De vada högt upp till halva låret i de vattendränkta risfälten, och då i kanaler och floder ebenbner faller ut, leta tusentals kvinnor och barn i den slemmiga gytjan efter feta maskar, musslor och skal, som i behaglig blandning och stekta i flott bilda en den läckraste rätt.

Nu är det också tiden att sitta på tehusens bastmattklädda verandor, där man serveras "saké" eller thé samt "kwashi", små varma kakor på mässingsfat, af små nätta och graciösa uppsasserskor, som, under det de underdånigast stå på hufvudet i ett vackert knäfall, uppmana "främlingen — san" från solnedgångens skymningsland: "Godhetsfullt nedlåt eder att tömma en skål!"

Och har man godt om tid och pengar, kan man skicka efter några små geishor, som underhålla en på det behagligaste sätt i världen med sång och musik, med dans och skickligt utförda konststycken. Solfjädersdansens koketteri och blomsterdansens högtidlighet roa nästan lika mycket som leken med de 17 bollarne eller jättesnurrar, som snurrar, snurrar, snurrar på den lilla geishans fingerspetsar, på kanten af hennes solfjäder, på spetsen af en gyllene härnål eller på eggen af en knif.

Geishorna äro oftast nästan barn, med de allra oskyldigaste ansikten, med outvecklade figurer och ett barns förvånande ögon. Med sina rakade ögonbryn, målade ansikten och med den guldröda fläcken på öfverläppen värka de löjligt dockaktiga, och deras röst är så mjuk och på samma gång pipig, så att det låter, då de tala, som om de voro de sötaste små jamande kattungar.

Det är endast okunniga stackars turister — som alla i Japan kallas med ett enda namn "globetrotters" — som ta geishan för annat än hvad hon är. Dessa "globetrotters", som i hamnstäderna i Yokohama, Kobe eller Nagasaki, — under ett par dagars uppehåll frekventera de billiga tehusen och restaurangerna af halft europeisk pregel, där uppsasserskorna alla äro mer eller mindre skickliga i handterandet af det ena eller andra

BUDDHABILD PÅ »GAITAS».

Kliché: Bengt Skjerveparre.

TIMMERFLOTTAR PÅ SUMIDA-FLODEN.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Skjerveparre Skilm—Gbg.

Kioké: Kem. A.-B. Bengt Stjuersparre, Sthlm—Öbg.

KÖRSBÄRSTRÅD I BLOM OCH MARKNADSSTÅND UTANFÖR TOKIO.

instrumentet och i dans, tro sig se riktiga geishor, då de i själfva verket endast se tehusflickan, hvars moral som regel är ganska defekt.

"Chon Kino", den nu af myndigheterna förbjudna dansen, hvars melodi så skickligt omstufvats i operetten "Geishan", dansas där på de billiga tehusen.

Apropos "Geishan" i operettform, är det ett misstag af skådespejerskor och sångerskor, att framställa det graciösa originalet såsom de göra. "Geishan" trippar inte löjligt halfspringande och på få, ej heller bär hon armbågarne krökta med pek-fingret stelt uppsträckt. Hon skjuter sig smidigt framåt, sidenkimonan rasslar, och hon skulle nog få sig ett hjärtligt skratt, om hon kunde se sina europeiska sysstrars klumpiga imitation af hennes oförlikneliga armrörelser.

"Chon Kino" dansas, som sagdt, endast för "globetrotters" och sjöfolk, och den är lika litet japanesisk i sitt ursprung som i sitt utförande.

Det är en holländare, som har äran af att ha upfunnit den, och det vore kanske rättare att kalla den lek än dans.

Den utföres så, att sången beledsagas af pantomimiska rörelser tills slutrefrängen tagits, då de dansande aftaga ett klädesplagg.

Den som har mest på sig efter sista versens refräng, har "vunnit".

Men versarne äro många och i Japan bäras inte många klädesplagg.

I motsats till tehusflickorna bära geishorna rikt broderade siden "kimonos", gyllene och emaljerade hårnålar i det välkammade håret, samt små vackert arbetade pipor af guld, silver eller brons och en liten läderpung, innehållande en svag, väluktande tobak.

De underhålla på det allra behagligaste sätt och vid festmåltiderna spela ofta rollen af värdinna, under det att den verkliga värdinnan står på afstånd och öfvervakar serveringen. De — geishorna — slå sig ned bredvid gästerna på de mjuka sidenkuddarne kring det fots-höga bordet, de fylla de små lackerade skålarne med "saké", berättar de sista vitzarne — ty äfven i Japan vitzas det, ibland till och med ganska skarpt — och låta vänner och bekanta passera revue.

Dessemellan tömma de gärna en skål "saké", då någon dricker dem till.

Då man i Japan vill skåla med någon, sänder man sin välfyllda "saké-kopp" till honom och erhåller i utbyte hans egen kopp. Därpå höjas kopparne i jämnhöjd med ögonen samt tömmas och öfverlämnas till tjänarinnan, som doppar dem i hett vatten innan de åter användas.

Förofrigt serveras all mat i dessa små skålar af lackerad trä. Köttet skäres i små fyrkantiga bitar och

Kioké: Bengt Stjuersparre.

TEMPELPAGOD i en folkpark i Tokio.

Kioké: Kem. A.-B. Bengt Stjuersparre Sthlm—Öbg.

FUJUYAMA — JAPANS HELIGA BERG. Genom de vattendränkta risfälten går på en bank landsvägen.

KANAL I TOKIO MED »SAMPANS».

Kliché: Bengt Sjöferparre.

Soppan helt enkelt dricker man ut, sedan man fiskat upp de små köttfriadeller, som ingen japansk soppa saknar.

Det är mellan de många rätterna som geishan sitter ned bredvid gästerna och underhåller dem på sitt glädtigt vänliga sätt. Dessemellan, då tuggorganen hos skapelsens herrar äro stadda i verksamhet, spelar, dansar och sjunger hon utan att tröttna.

Applåder väntar hon sig inte. Det är brukligt att om hennes prestationer falla i smaken, gästerna ropa hennes namn: "Solblomster", "Chrysantemum", eller hvad hon nu må heta.

De äro älskligt vänliga, deras profession är inte hvad mången tror, utan de äro till för att roa och underhålla, och japanesen, som i sin hustru ser en simpel tjänarinna, en lågt stående, honom oändligt underlägsen person, ser i geishan en ständig källa till godt humör, till glada tankar och till vederkvickelse efter alldagarnes bekymmer.

Inte för att jag tror, att vi västerlänningar genast förstå oss på geishornas sång och musik. De stränga sin "samosin" eller sin tresträngade "banja" i gäll diskant och deras sång tyckes oss i allt sitt vemod i början som en hönas kackel eller en grodas "kvack, kvack!" Och deras dans är en slags beskrivande pantomin, som roar mera genom sin enkelhet än genom sin kombination af turer.

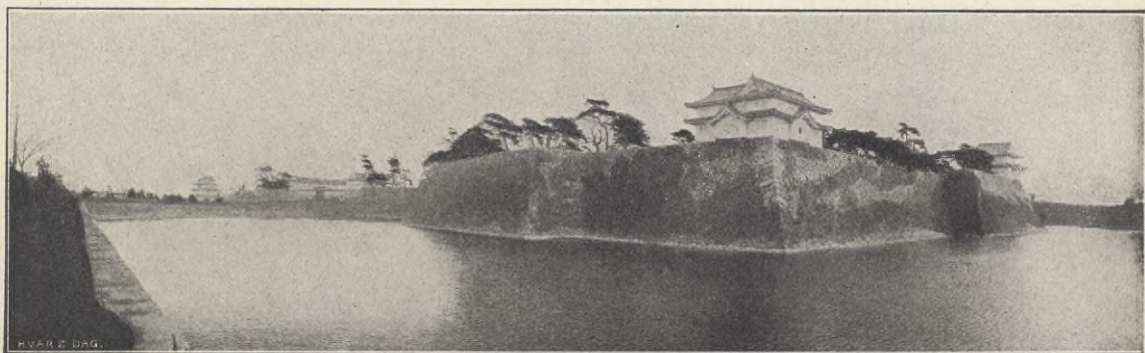
Det är nu också tiden att vandra ut i parkerna, där det råder en ofantlig trängsel, där kvinnorna med sina små barn på ryggen skockas kring leksaksstånden och männen med sina "gaita's i handen iklädda sina kulörta "kimona's" strömma till templen genom alléer af stenlykter på stenpelare, och kasta sina kopparmynt i offerkistorna framför altaren och Buddhabilderna.

Jinrickshamännen, en kombination af droskkusk och häst, äro underbart uthålliga. Då det är varmt bära de endast ett par tunna blå eller hvita linnebyxor, och en trasa, lindad om foten. Då rinner efter en längre tur nog svetten utför rygg och vador, men det tyckes ej genera

KRINGVANDRANDE JAPANESISK PORSLINSHANDLANDE på stora landsvägen mellan Yokohama och Kamakura.

Kliché: Bengt Sjöferparre.

DET GAMLA KÄJSARPALATSET I KYOTO.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöferparre Sjölin—Ogö.

dem] det minsta, och då de sätta sig till hvila i skuggan svepa de en tjock filt omkring sig för att skydda sig mot för hastig akyllning.

Då det regnar bära de spetsiga hattar och en sorts kragar af oflättade risstrån, som hålla dem både varma och torra.

Jinrickshamännens ben och lungor äro beundransvärda. Utan fruktan att öfveranstänga dem, kan man godt låta dem springa sex timmar i sträck, med en fart af fem engelska mil i timman, ja, med ett ögonblicks hvila då och då, springa de gärna dag efter dag för en betalning så ringa, att man undrar huru de kunna lefva på den.

Men de äro lika anspråkslösa, som nitiska och godmodiga. En skål ris, en dryck vatten — se där allt hvad de behöfva!

I hamnstäderna bruka de, första

MÖNSTRING AF SOLDATER utanför stationen i Tokio, strax före afresan till krigsskådeplatsen.

Kliché: Bengt Sjöförsparve

gången man använder dem, lämna sitt "visitkort" i hopp om stadig sysselsättning. Man kan tryggt åka hvarst som hälst och huru långt som hälst med dem, de stå en bi i alla klammerier och göra sitt bästa för att skydda en mot uppskörtning.

"Jinrickshan" uppfanns år 1870 af en amerikansk missionär — och den är nu ett oersättligt fortskaffningsmedel i Japan.

Men "jinricksha" är allt annat än ett japanskt namn för detta slags fordon, på japanska heter det "kuruma" och dragaren kallas "kurumaya".

Den är en slags bekväm länstol på två höga hjul med goda fjädrar. I regnväder spännes ett oljadt papperstak upp öfver den åkande, och då mörkret faller på, fästas på skacklorna små likaledes oljade papperslanternor. Jinrickshorna äro så väl balanserade, att det är en småsak att draga dem, endast i uppförbackarne behöfver man använda en "påskjutare", som kallas för atoshi.

Så mycket har skrivits och lästs om de små japanesbarnen, som aldrig skrika, och som så nyfiket och tålmodigt betrakta världen öfver mammornas skuldror, genom sina små sneda tittgluggar! I parkerna hvimlar det af små barn med sina sköterskor, som nästan utan undantag själfva äro barn, ibland endast två år äldre än tre- och fyraåringarna, som äro dem anförtrödda. Men det är ingen vacker anblick dessa medelklassens och de fattigas barn erbjuda. Deras hufvuden — alla utan undantag — äro betäckta af en vidrig sårskorpa, varig och

Kliché: Bengt Sjöförsparve.

GEISHOR I ETT TEHUS UTANFÖR TOKIO. De två äldre traktera ett instrument som kallas »samosin». De yngre »dansa» solfjädersdansen.

I en antik tehusträdgård en dagsresa utanför Tokio.

I Uyenoparken, vid Tokio (mellersta bilden), ämna japanerna hålla en del af de ryska krigsfångarna inneslutna.

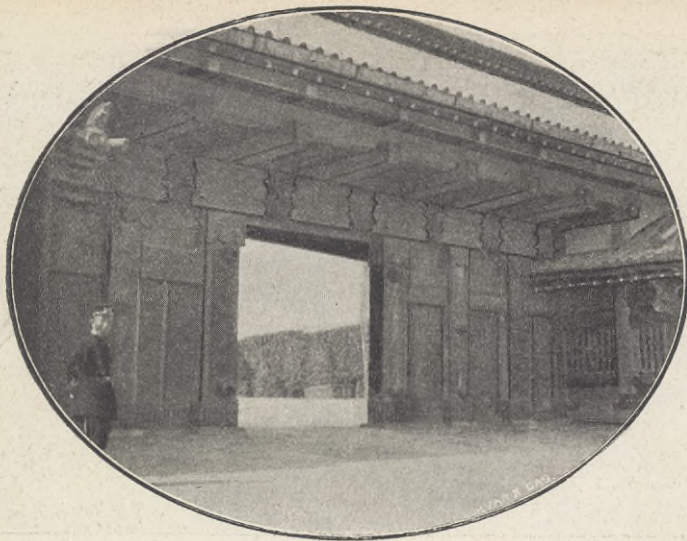
TEHUSFLICKOR (ej geishor).

EN TEMPELINGÅNG i Uyenoparken.

Kliché: Kem. A.-B. Boont Sjöförsparve stäm—Olg. JINRICKSHA.

INGÅNG TILL KÄJSERLIGA PALATSET I TOKIO.

Kliché: Bengt Silfverparre.

illaluktande, som sträcker sig ända ned på pannan och halsen. Ty folket i Japan tror, att all inneboende sjukdom och alla dåliga anlag hos barn går ut genom hufvudet på detta sätt, och göra därför inget för att läka såren.

Går man in i en butik med fast afsikt att endast fråga efter priset på en artikel, så förstår man snart, att man inte skall kunna slingra sig ut igen, utan att ha lämnat en del af plånbokens innehåll kvar i utbyte mot en antik porslins-skål, ett silkesbroderi, en fint arbetad elfenbenspjäs eller något annat föremål. Då man skjuter isär dörrarne, störta butiksägaren och hans hustru, biträden och barn emot en, kasta sig ned på golvet för att hälsa, och fråga på japanska eller på dålig engelska hvarmed: "Ers upphöjda höghet kan ödmjukast bli tillfredsställd?" Då man yttrat en önskan att få se t. ex. på ett visst sidenarbete, flyger hela lagret ned och sidentygerna, det ena vackrare än det andra, utbreder rundt omkring en i all sin frestande prakt. Frun i huset, eller rättare sagt i butiken, bjuder på thé och "kwashi", och efter allt detta tillmötesgående och besvär är man dum nog att nästan känna sig tvungen att köpa något. 60 yen begär butiksägaren för sitt sidenraperi och man bjuder 20. Efter en timmas för och emot får man det för 30 yen (1 yen = 2 kr.).

Om man i en japansk butik frågar

FÖRNÄM JAPANESISKA I JINRICKSHA.

Kliché: Bengt Silfverparre.

efter priset på en enda sak, t. ex. en porslinskopp, svaras det kanske 2 yen, men frågar man sedan efter priset på ett dussin af samma sort heter det 40 i stället för 24 yen eller mindre.

Ty japanerna anse först och främst att alla främlingar äro rika och följaktligen kunna betala, vidare att det är en Buddha behaglig gärning att "klå" främlingarne och resonnera sist, att den, som har råd köpa ett dussin koppar i stället för en, måste vara ett dussin gånger rikare, och följaktligen måste betala mer. Förresten ingen dum uträkning!

Och nu är det också den rätta tiden att färdas inåt landet. Vårens svala fläktar dofta af blommor, och i solskenet dansa brokiga fjärilar, drilla glada sångfoglär. Bambuskogarnes unga, friska grönska bryter så fagert mot barr-

trädens begravningsallvar, och floderna, nu fulla af vatten, rulla glittrande och stolta utåt. Flottkarlarne, på sin ensliga färd, sjunga entonigt, där de stå lutade emot sin styråra, och öfver de smala skogsvägarna stryka skygga råfvar och rådjur. Men Fushijamas hvittpopade kägla höjer sig som en fyrbåk öfver kullarne, skönjbar långt öfver land och haf, för befolkningen en symbol af kraft och välde, för den långväga sjöfarande en hälsning till välkomst eller till lycka på färden från den uppgående solens dagsrika land.

W. A:son Grebst.

KYRKOGÅRD MED PRINSGRAFVAR I TOKIO. Som bekant brännas liken i Japan och endast askan jordsättes.

Kliché: Bengt Silfverparre.

Efter fotografi

JAPANSKA OFFICERARE UNDERSÖKA FRÅN RYSSARNE VID JALU-STRIDEN ERÖFRÅDE MAXIMKANONER.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöfverparre ochlin—Oby

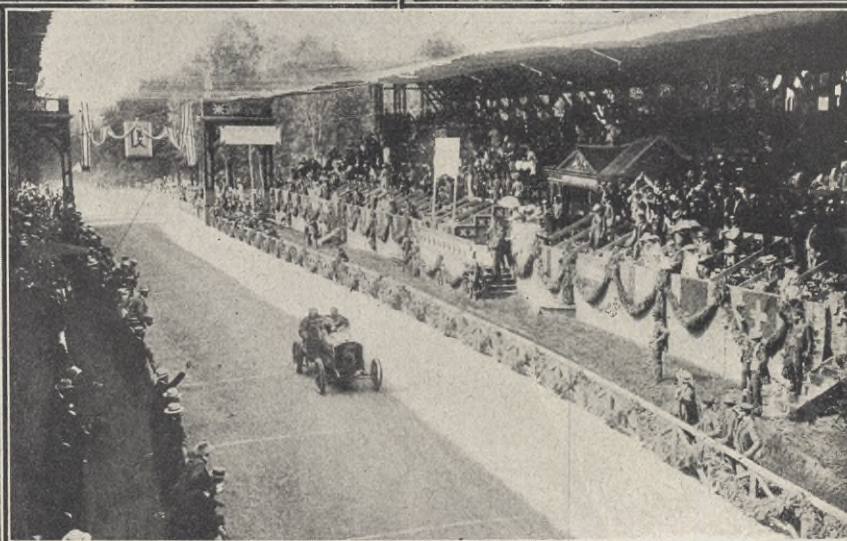
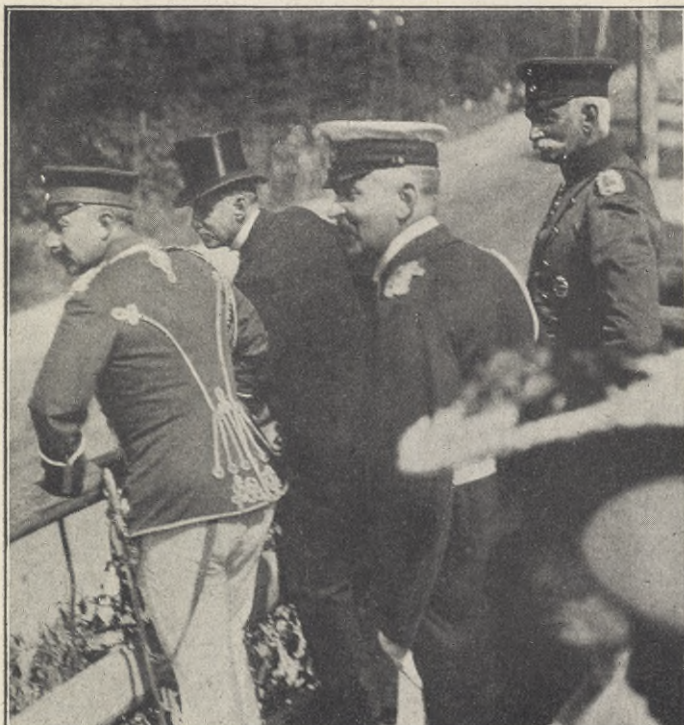

Efter fotografi

JAPANERNA HEDRA FIENDENS DÖDA: Vår fotografi togs vid den under militära hedersbetygelser af japanska trupper afhållna begravningsakten öfver tvenne i striden vid Jalufloeden dödade ryska officerare.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöfverparre ochlin—Oby

EFTER FOTOGRAFIER.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Silfverparre Ståhm—Hög

FRÅN GORDON BENNET-TÄFLINGARNE:

1. Kejsar Wilhelm beser täflingarne vid Homburg.
2. Förra årets segrare, tysken Jenatzy.
3. Segraren, fransmannen Thery, ankommer till målet vid Homburg.
4. Årets segrare, fransmannen Thery, helsas med jubel.

HVAR DÅG.

Kliché: Kem. A.-B. Benzt Silfversparre Stilm—Og.

5. FRÅN GORDON BENNET-TÄFLINGARNE: Kejsaren komplimenterar Richard Brazier, den franske fabrikanten af segervagnen.

1—5.

Dagspressen har meddelat utförliga referat öfver årets stora internationella automobiltäflingar om Gordon Bennets pokal. Dessa täflingar gälla förvisso mera än blotta äran för den körande och det pris som därmed följer — frågan rör sig egentligen om hvilket af de stora industriländer som skall stå främst i den uppmarscherande ofantligt cetydande automobilfabrikationen. Förra året slog den tyske Mercedesvagnen — körd af Jenatzy — sina medtäflare; och äfven i år hade denna typ stora chanser. — Vårt porträtt af Jenatzy, taget strax före täflingarne, visar också dennes leende tillförsikt, ett leende som var fullkomligt försvunnet efter täflingarne. Han blef nämligen slagen af fransmannen They å en ny vagn, typ Richard Brazier; och har detta väckt stort upp-

seende inom den automobil-industriella världen. Kejsaren, som öfvervar täflingarne, lyckönskade Brazier personligen, liksom han telegraferade till presidenten Loubet.

6.

I Paris har nyligen en hundutställning ägt rum. I och för sig var kanske denna icke särdeles värd uppmärksamhet, enär den var af kvantitativt ringa omfång. Da vi emellertid visa en bild därifrån är det heller icke för utställningsföremålens skull, utan för utställarinnornas. Det var nämligen damerna inom Paris allra förnämsta societet som anordnat denna "dog-show", och de utvecklade därvid en elegans och en smak i toaletter som af den parisiska dagspressen omnämnas såsom förut knappast uppnådd. Vi ha därför troit att en fotografi från tillfället ifråga skulle intressera våra läsarinnor.

6. EN HUNDUTSTÄLLNING I PARIS.

Kliché: Kem. A.-B. Benzt Silfversparre Stilm—Og.

TIDAHOLM, ETT HÖTADT SAMHÄLLE.

TVÄNNE VYER AF TIDAHOLM. Bemärk den stora torghandel med tillförsel från bygderna omkring, som synes äga rum där.

Alltids: Bengt Oulverparre

BIBLIOTEKSHUS.

Foto. Lidwall, Tidaholm.

KYRKAN.

Tillfölje en tvist mellan tändsticksfabriken Vulcan i Tidaholm och Hjo—Stentorps järnvägsbolag rörande fraktkostnadsberäkning, därvid fabriken önskar fördelar hvarmed järnvägsbolaget anser sig ej kunna möta, ifrågasätter Vulcan att öfverflytta sin verksamhet till annan ort inom landet. Enär denna storartade fabriksverksamhet och hvad därmed följer är af den mest ingripande betydelse för den lifskraftiga och betydande köpingen, har densamma sökt koncession å en annan järnvägsled, Tidaholm—Vartotta. I sin mån har H. S. D., utan att vilja kommentera den af hela landet uppmärksamade frågan, velat belysa densamma med några bilder, visande utseendet af det välmående, välordnade och för vida bygder i hög grad betydelsefulla samhälle, hvilket kan ifrågasättas att genom afslag å den sökta koncessionen, blifva icke endast hämmadt i dess utveckling utan måhända lamslaget.

GRUPPBILD FRÅN PUBLICISTMÖTET I KALMAR.

Foto. Herm. Sandberg, Kalmar.

GRUPP AF DELTAGARE I 15:DE ALLMÄNNA SVENSKA PUBLICISTMÖTET I KALMAR.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Silfversparre Sthm.—Gbg.

OSCAR BÆCKSTRÖM.

Den 17 juni öppnades det 15:de allmänna Svenska Publicistmötet i Kalmar under redaktör Hj. Petersons ordförandeskap. Det af representanter för svenska prässen talrikt besökta mötet upptog förhandlingar af intresse för densamma, men omfattade jämväl festligheter af allehanda art därvid värdskap utöfvades af såväl staden som af enskilda — i båda fallen med stor gästfrihet. Från det vackra Kalmar slott har H. 8 D. tidigare bringat en serie förträffliga illustrationer.

* * *

50 år fyllde den 26 juni den populäre komikern Oscar Bäckström, anställd vid Svenska teatern i Stockholm. Född i Hvitaby i Kristianstads län, studerade B. i Jönköpings elementarläroverk och hade sedan en kort tid plats på Carnegie & Comp:s kontor i Göteborg. 1874 ingick

Foto Hansqvist, Stockholm

Kliché: Bengt Silfversparre.

50 ÅR DEN 26 JUNI.

han vid k. teaterns i Stockholm elevskola, erhöi tre år senare anställning vid Svenska teatern i Helsingfors, blef 1878 engagerad vid Nya teatern i Stockholm, var 1881—85 vid Stora teatern i Göteborg och kom sedan till Dramatiska teatern i Stockholm, hvarifrån han för ett par år sedan öfvergiick till direktör Ranft.

Oscar Bäckström är, som bekant, mycket framstående i sitt fack. I besittning af ett trefligt och skattretande yttre, behärskar han fullkomligt *L'art de dire* — konsten att tala väl — och har både inom den klassiska och moderna repertoiren åstadkommit en hel del mærgfulla, äkta komiska skapelser, t. ex. Tobias Raap i "Trettondagsafton", Turman i "Geografi och kärlek", Mårten Kiil i "En folkets fiende", Lundström i "Anderson, Petterson och Lundström", o. s. v. Hans spel är naturligt och måttfullt och icke sällan mycket uttrycksfullt.

J. MARCKS VON WÜRTEMBERG.

70 år fyllde den 22 juni f. d. byråingenjören i Väg- och vattenbyggnadskåren, majoren därstädes Ulrik Adolf Robert Jerôme Marcks von Würtemberg. Ledamot i styrelsen för Sala-Gysinge-Gäfle järnvägsaktiebolag.

P. A. H. STJERNSPETZ.

F. d. majoren vid generalstabens Peter Arvid Henrik Stjernspetz fyllde d. 21 juni 70 år. Officer 52, major vid generalstabens 73, afsked 84. Led af riksdagens Första kam. för Jönköpings län 80-87, i 2dra kam. för Lindesbergs domsaga 88-93. Kommunalstämman ordförande i Motala socken.

ALFR. LILLJEROS.

F. d. regementsauditören, vice häradshöfdingen Alfr. Lilljeros, sedan 87 ombudsman i Smålands m. fl. provinsers hypoteksförening, fyllde den 19 juni 60 år.

CARL BRINK.

Borgmästaren i Lund, auditören vid K. Södra Skånska infanteriregementet, Carl Brink, fyllde den 20 juni 60 år. B. utnämndes 77 till auditor, 80 till rådmän samt 1900 till borgmästare i Lund.

O. BLIXEN.

60 år fyllde den 23 juni protokollsekreteraren i justitierevisionsexpeditionen Carl Oscar Blixen i Stockholm. Student i Uppsala 63, aflade B. 65 kameralex., 66 ex. till rättgångsverken och blef 71 v. häradshöfding. Sedan 77 sekreterare i öfverstyrelsen för Stockholms folkskolor.

P. D. SILFVEKSKIÖLD.

Praktiserande läkaren i Göteborg med lic. Petter Didrik Silfvekskiöld fyllde den 12 juni 50 år. Student i Skara 72, med. lic. 81, praktiserande läkare i Göteborg sedan 82.

A. G. ARKWEDSON.

Den 21 juni fyllde bruksägaren A. Gerh. Arkwedson a Ulfshyttan 50 år. Urexaminerad från Stockholms Bergsskola 78. Föreståndare för Bofors martinverk och kanongjuteri 80-93. Disponent för Ulfshytte Järnverks Aktiebolag sedan sistnämnda år.

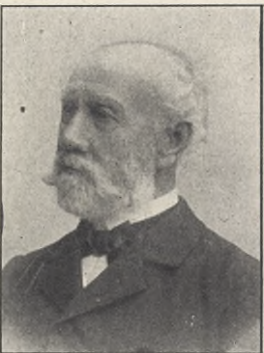
T. A. WAHLSTRÖM.

Kyrkoherden i Ramdala Truls Åke Wahlström, fyllde den 18 juni 50 år. Student i Lund 77, komminister i Asarum 89, kyrkoherde i Ramdala 97.

J. W. BESKOW. †

Brukspatronen Johan Wilhelm Beskow på Västhammar afl. d. 18 juni, 90 år gam. Den atlidne som under 50 år verksamt delat i kommun. angelägenh. var bl. a. ordf. i kommun. o. kom.-stäm., i 40 år led. af kyrko- o. skolor, ordf. i fattigv.-styr. i bevilln.-beredn., isocknens brandstodsbol. i 29 år. Under 15 år ordf. i Ramsbergs sparbank.

A. J. R. VON POST. †

I Södertälje afl. d. 17 juni i. d. majoren Adolf Jakob Reinhold von Post nära 87 år gammal. v. P. blef 50 löjtnant vid Värmlands reg. och tog sedan, efter att en tid hafva varit verkst. dir. vid en ensk. järnv. i Värml. transp. till Gotlands nationalbeväring, där han 62 avancerade till major och 71 tog afsked.

C. J. LANDGREN. †

Senior bland Strängnäs stifts prästerskap, kyrkoherden i Lilla Mellösa och Flen, prosten Carl Johan Landgren afl. den 16 juni. Född 17, kyrkoherde i Mellösa och Flen sedan 50, riksdagsman i prästeståndet sedan 63, landstingets kommunalordförande i 40 år m. m. Läroboksförfattare.

N. P. ANDERSON. †

Kontraktsposten, Kyrkoherden i Forshälla pastorat af Göteborgs stift, fl. dr. Nils Peter Anderson afl. den 11 juni i en ålder af 82 år. Student 42, fl. kand. 46, fl. dr. 50, prästvigd 48. 89 kyrkoherde i Forshälla, 85 prost och 91 kontraktspost.

PORTRÄTTGALLERI

J. M. WIDEGREN. †

F. d. handlanden, rådmannen i Torshälla, Johan Magnus Widegren, afled den 11 juni, 75 år gammal. Den bortgångne, som på sin tid var en af stadens främste köpmän, hade beklädt rådmansbefattningen från 55 till 88.

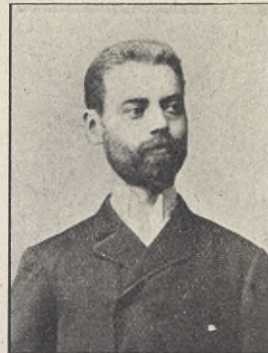
P. KNAPP. †

En af Hudiksvalls äldre borgare, läderhandlanden Per Knapp, afled d. 10 juni, 53 år gammal. En af grundarne af Hudiksvalls folkbank och ledamot af dess styrelse var han äfven led. af handverksföreningens styrelse därstädes. Stadsfullmäktig, led. af fattigvårdsstyrelsen m. m.

G. O. E. REUTERSWÄRD. †

Kaptenen vid Kalmars reg., gymnastikläraren vid Vadstena lärov., Gustaf Oscar Eugén Reuterswärd, a led d. 13 juni. Född 56, 76 volontär vid Kalmar reg., aflade mogenhetsex. 77, följande år underlöjtn., 89 löjtn. o. 99 kapt. R. hade genomg. gymnastiska centralinstitutet o. tjänstgj. en längre tid vid generalstabten.

C. F. BERGSTROM. †

Boktryckaren, utgifvaren af Mariestads Läns Tidning, Carl Fredrik Bergström, afled därstädes d. 12 juni. Född 60, erhöi B. 89 resestipendium för att studera boktryckerkonsten i utlandet samt grundade 90 eget tryckeri i Mariestad där han började utg. en veckotidning, Västergötl. Annonsblad, sederm. Mariest. Läns tidn.

Foto. Florman, Stockholm.

J. CRUSEBJÖRN. †

Landshöfdingen i Västerbottens län, f. d. krigsministern Jesper Crusebjörn afled midsomrardagen i Ume.

C. var född 1843 på Årvinge i Stockholms län. Student 1862, blef han följande året underlöjtnant vid Västermorrlands regemente, 1869 generalstabsofficer och 1883 major vid generalstabten. År 1888 utnämndes han till öfverstelöjtnant vid andra lifgrenadierregementet och samma år till chef för Jämtlands fältjägarreg. samt 1891 till landshöfding i Västerbottens län. Till riksdagen kom Crusebjörn 1893 som ledamot af Första kammaren, men öfvergick, vald som representant för Västerbottens städer, år 1896 till Andra kammaren.

Tre år senare inträdde C. som krigsminister efter frih. Rappe i Bostromska ministären samt stod sedan kvar i samma egenskap i von Otters ministär. Härordningen, byggd i hufvudsak på allmän värnplikt, blef 1901 verklighet genom riksdagens beslut, och C:s namn är för alltid fäst vid denna förändring.

Äfven under den nya Bostromska ministären af 1902 var C. en tid krigsminister, men i följd återvände han till landshöfdingstolen i Ume.

C. har för öfrigt på åtskilliga sätt varit verksam på det militära området liksom äfven i andra afseenden. Åren 1872—82 var han lärare i krigskonst och krigshistoria vid krigshögskolan, och 80—82 var han sekreterare i den kommitté, som då tillsatts för landförsvarets ordnande. År 83 var han sekreterare i ett särskildt utskott vid årets riksdag, hvilket handlade ärenden, afseende

Foto. Flodin, Stockholm.

J. R. HAMILTON. †

landförsvarets omorganisation. 86—88 var han sekreterare och ledamot i en kommitté för utarbetande af nytt tjänstgöringsreglemente för armén, och 95 var han ledamot af lappkommittén. Sedan 76 ledamot af krigsvetenskapsakademien.

Äfven som militär skriftställare har han gjort sig bemärkt, kunnig och god stillist som han var. Och en tid satt C. också bland Stockholms stadsfullmäktige.

C. var, på grund af sin oförvilliga karaktär, sitt ärliga, rättframma väsen och sina många goda egenskaper i öfrigt, allmänt aktad och omtyckt. Han var i riksdagen så populär, som en krigsminister, hvilken måste komma med stora anspråk på statens tillgångar, gärna kan bli.

Den 21 juni afled i Stockholm f. d. generalmajoren, f. d. generalfältygmästaren greve John Raoul Hamilton, född 1834. Student 51, blef H. underlöjtnant vid Vendes Artilleriregemente 1854 och hade 1887 avancerat till öfverstelöjtnant därstädes. Följande år utnämndes han till öfverste och chef för Göta Artilleriregemente. År 1897 blef han generalmajor i armén och 1898 generalfältygmästare och artilleriinspektör, från hvilka befattningar han några år senare tog afsked.

HVAR 3 DAG.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Silfverparre Stilm.—Og

NATIONALDANS VID VÄRENDSBERGET I STADSPARKEN. Efter amatörfotografi af J. Petersson, Jönköping.

Den första svenska hembygdifesten afhölls under midsommar i Jönköping, gynnad af ett strålande sommarsolsken. Deltagarne, uppgående till väl ett 20,000-tal, följde med intresse det rikhaltiga programmet, hvilket omfattade tal, sång, folkdanser, bygdemål, idrottstävlingar, ett gammaltida småländskt bröllopståg, utflykter m. m. Å valområdet försiggick festen, hvilken öppnades af landshöfdingen friherre Palmstjerna. I stadens kyrkor höllos predikningar afhörda af de tillströmmande skarorna.

På initiativ af Uppsala Kristliga Studentförbund har ett möte af gymnasister och studenter ägt rum å det stora östgötagodset Bjerka-Säby under dagarna 14—19 juni. Detta möte är det tredje i ordningen sedan 1900 och äro desamma afsedda att tillgodose kroppsliga såväl som andliga behof hos den studerande ungdomen. Förhandlingarna fördes under fil. d:r Karl Fries' ordförandeskap.

GYMNASIST- OCH STUDENTMÖTET PÅ BJERKA-SÄBY.

HVAR 3 DAG.

Foto. Thorin, Åtvidaberg.

GRUPP AF DELTAGARE.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Silfverparre Stilm.—Og